

Sen Gibi

– SNE · 18 Şubat 2013

Bildik, sıradan bir bahar.
Erkeninde sabah alacasının..

Dağlarım ,yağmur indirdi.
İncecik beyaz bir tül gibi,
Sessiz, rüzgârsız, şimşeksiz.

Serçelerimi de kovaladı, uzaklara.
Yoldaşsız, yalnız kalakaldım.

Kan kırmızı ,bir çay demledim,
Pencere yamacına iliştim.

İnce belinden, bir yudum aldım.
Sarıköz tütünü sardım, ucunu ateşe verdim,
Damlananmış, camdan seyre daldım.

Canım türkü çektî, radyomu açtım.
Sessizliğimin içine doldu türküler.
Döküldü su gibi, mırıldandık,birlikte,
Sevdalı, mis gibi Anadolu'm kokulu.

Kaçıncı türküydü bilmem, gözlerime de nem düştü.
Burnumun direği, yüreğimle bir oldu da,
Garipliğimi yad ile inceden sızladı.

Bendeki sağanak o anda başladı,
Gözyaşlarım uzandı..
Kucağımda çaresiz duran,
Ellerimi tuttular, ılık ılık.

Ferahlar,özlem yükünden,
Belki arınır,durulurum diye..

Kalktım dışarıya,yağmura çıktım.

Sevdiğim, dağlara döndüm yüzümü,
Yalnız ama, özendirilen doğruluklarına..
Gelincik ve papatyalara kucaklaşmış,
Ahenkli ve sakin gururlarına..

Bayrağımın rengi , cümbüşü,
Okşadım gözlerimle..

Yağmur sessizce bitti ansızın ,
Hem dağlarımda ,hem de yüreğimde.

Radyoda kıvrak bir semah başladı,
Bu defa türküye, serçe cıvıltıları yoldaştı.

Yağmurlu cam kokusundan, bir nefes aldım.
Odama döndüm, şalımı omzumdan attım,
Ferahlanmış, çoğalmış bir huzurla.

Odanın kasvetinde, küçük bir huzme güneş,
Karşıladı gülümseyerek.
Bir de lavanta kokusuyla..

Sanki..
Biri sezdirmeden..
Geçmişten , kalkıp gelmiş
Bir avazlık uğramış da,

Oturmuş yanı başıma ,
Saçlarımı okşamış..
Ellerimi tutmuş ,
Yalnızlığımı ,sıyırılmış kınından..
Alıp yanına, götürmüş.

Gitmeden az evvel, unutmamış,
Bir de ,dudaklarımın kenarına,
Misafır bir tebessüm iliştirmiş..

Gibi..,

Gülümseyerek.
Devam ettim güne..